

Exercitatio medica inauguralis, de affectu hypochondriaco ... / ex auctoritate ... Joannis Ortwini Westenbergii, ... pro gradu doctoratus, ... examini submittit Thomas Griffith, Cambro Britannus. Ad diem 27. Martii, 1725.

Contributors

Griffith, Thomas.
Westenberg, Joannes Ortwin.
Rijksuniversiteit te Leiden.

Publication/Creation

Lugd. Batav : Apud Henricum Mulhovium, [1725]

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/erz6gt7k>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

**wellcome
collection**

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

EXERCITATIO MEDICA
INAUGURALIS,
DE
AFFECTU HYPOCHON-
DRIACO.

QUAM,
ANNUENTE DEO TER OPT. MAX.
EX AUCTORITATE MAGNIFICI RECTORIS,
D. JOANNIS ORTWINI WESTENBERGII,
J. U. D. ET JURIS CIVILI ROMANI AC HODIERNI IV ACA-
DEMIA LUDUNO-BATAVA ANTECESSORIS ORDINARII:
NEC NON
AMPLISSIMI SENATUS ACADEMICI CONSENSU;
ET NOBILISSIMÆ FACULTATIS MEDICÆ DECRETO,
PRO GRADU DOCTORATUS,
SUMMISQUE IN MEDICINÆ HONORIBUS ET PRIVI-
LEGIIS RITE AC LEGITIME CONSEQUENDIS,

Eruditorum Examine submittit.

THOMAS GRIFFITH, Cambro Britannus.

Ad diem 27. Martii, 1725. hora locoque solito.

EXERCITATIO MEDICA

IN AUGURALIIS

DE

EFFECTU HYPOCHON-

DRIACI O.

Q. S. M.

ANNUENTE REG. TER. OCT. MAX.

RE. FACULTATE MAGNIFICI RECTORIS

JOANNIS ORTWINI WESTENBERGII

M. D. ET JURIS CIVILI ROMANI AC HODIERNI IV. ACA-

DEMIA LUDENO-BATAVA ANTECESSORIS ORDINARI:

NEC NON

AMPLISSIMI SENATUS ACADEMICI CONSILII

ET NOBILISSIMÆ FACULTATIS MEDICÆ DECRETO

PRO GRADU DOCTORATUS

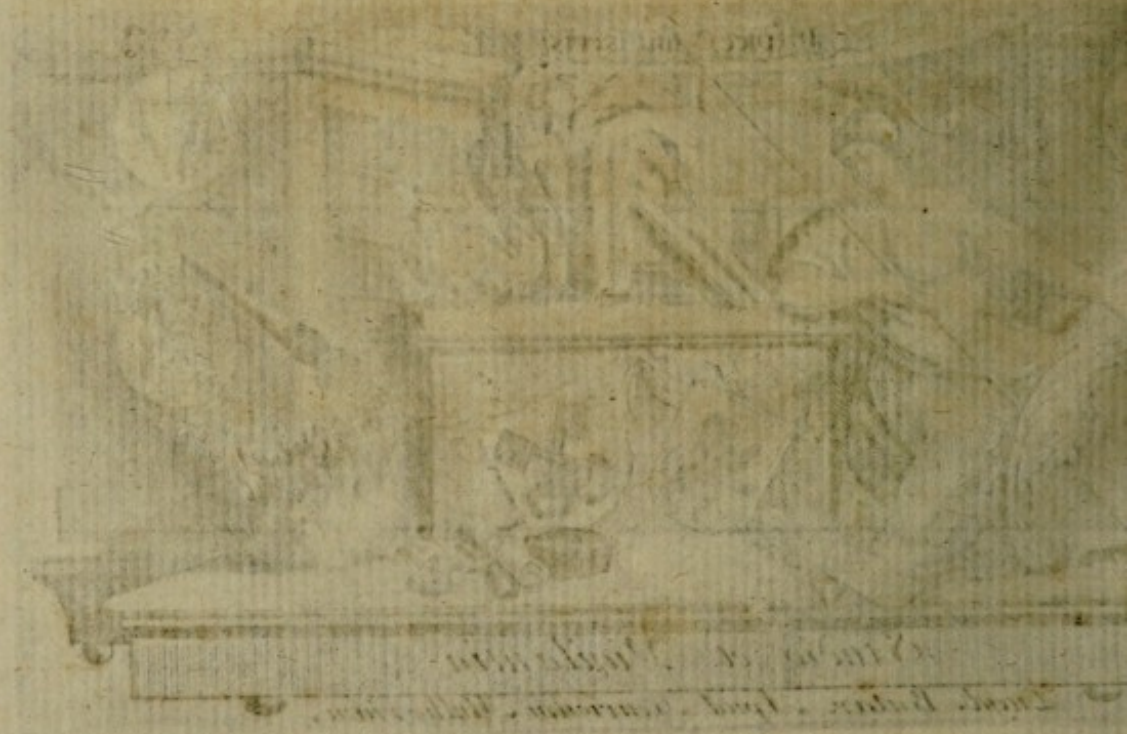
EXAMINISQUE IN MEDICINÆ HONORIBUS ET PRIVI-

LEGIS RITE AC LEGITIME CONSEQUENDIS

Examinatus Examini submisit

THOMAS GRIFFITH, Candido Baccalarius

Die Martii 27. Martii, 1752. loco doctoris Johis

NOBILISSIMO,

HONORATISSIMO,

ET

ORNATISSIMO

DOMINO,

D^{NO}. HENRICO BRYDGES

ILLUSTRISSIMI PRINCIPIS

JACOBI DUCIS DE CHANDOS

FILIO,

HUJUS NUNC ACADEMIÆ DIGNISSIMO

CIVI,

JUVENI, NON GENERIS SPLENDORE

MAGIS, QUAM ERUDITIONE, ANI-

MIQUE EXIMIS DOTIBUS

CLARO.

&c. &c. &c.

D. D. D.

T. GRANT

SPECTATISSIMO, AMICISSIMOQUE
JUVENI,
BROCHEO BRIDGES,
ARMIGERO.

PRÆSTANTISSIMO
ET VERE MAGNANIMO,
VIRO,
ANDRÆ ROBINSON,
EQUITUM SCLOPET: ANGL. PRÆFECTO.

ATQUE
FRATRI SUO CHARISSIMO.
NEHEMIÆ GRIFFITH,
ARMIGERO,

OPUSCULUM HOC
SUMMÆ OBSERVANTIÆ
GRATITUDINIS,
CULTÛS,
AMORIS
TESTIMONIUM,

D. D. D.

T. GRIFFITH.

PROOEMIUM.

LISTA varietas, per tot secula inexhausta, quâ medicinæ campus gaudet, materiæ subjectis, ad severissimas cogitationes exercendas, atque ad ingenia acutissima occupanda, deficere haud videtur: Quis autem TYRO, labore summo, industriâ arduâ, assiduâque applicatione, perspicentiam plenam in ullo hujus nobilissimæ scientiæ argumento attingere potest? Ο Βίος Βεαχὺς, ἢ δὲ τέχνη μακρὴ, fuit olim nostri conditoris exclamatio! divinus ille senex affirmat vitam hominis licet pluribus productam annis, arti plenè percipiendæ ac perfectè exercendæ vix sufficere; cum eo sanè queruli profiteamur hanc artem longiora vitæ desiderare tempora. In hoc rerum statu, quo se vertat candidatus imperitus? qui, ob judicium adhuc penitus immaturum, & ob tantam inter

A

Artis

P R O O E M I U M.

Artis fautores discrepantiam, incapax prorsus videtur suam proferre sententiam, multò minus, tot criticis adstantibus, eam in aspectum lucemque asserere. Me ipsum quod attinet, B. L. si optionem facerem, etatem in rebus discendis tantummodo terere mallet; sed ALMÆ MATRI subserviens, ejus mandata obsequenter exequor, hocceque molimen tibi submitto: cordatè judica; quod ex aliorum scriptis colligitur defensionem nequaquam desiderat; quod autem à me interpositum est, haud emendosum evadet; allucinationem itaque ut excusatam habeas humillimè rogo & precor.

EXERCITATIO MEDICA
IN AUGURALIS.

DE

AFFECTU HYPO-
CHONDRIACO.

I.

MACHINA humana, licet à SAPIEN-
TISSIMO CREATORE adeo ac-
curatè compacta sit, ità tamen
excogitata est, ut sola per se va-
rios & infinitos ferè motus præ-
stare possit, ad quos perficiendos, infinitæ
diversæ circumstantiæ physicæ, his motibus
accommodatæ, requiruntur; qui motus cùm

A 2

fac-

pè tam parvi sunt , oportet etiam ut partes fabricam constituentes sint ; quoad sensus nostros , infinitæ numero , & exilitate ; unde fieri non potest , quin talis minimorum congeries , variis etiam malis fuerit obnoxia ; imò hinc patet difficultas , etiam impossibilitas primas horum causas investigandi , *nos enim* (inquit BAGLIVIVS) *latet, æternumque latebit, minima illa, ac subtilis, non solum à sensibus, sed ab humanæ mentis acie prorsus remota, solidarum, æquè ac fluidarum corporis viventis partium textura* : at nunquam magis conspicua apparet hæc veritas , quam ex obscurâ eâ doctrinâ quæ de AFFECTU HYPOCHONDRIACO habetur , quem attamen pro argumento pensi injuncti elegi.

I I.

Plurimi , hujus morbi veram naturam nescientes , eum tanquam ut imaginationis admodum fertilis sobolem , minimè verò ut aliquid reale , respiciunt : sed rem longè aliter se habere , clamat illorum tetrica experientia , qui hoc malo infeliciter cruciantur ; patet etiam ex repetitis illorum sententiis qui in Arte
me-

medica versantur ; ità ut audacter asserere possimus quod nullos ferè non æmulatur ex iis affectibus , quibus atteruntur miseri mortales : quicquid (dixit HIPPOCRATES) homini molestiam adfert , morbus appellatur ; talis proculdubio est Affectus hypochondriacus , ubi functiones ità læduntur , ut Æger suas actiones summâ cum molestiâ , renixu , animi tristitiâ , & citissimâ defatigatione exerceat : hunc autem verum esse morbum haud ultrâ probare nemo dignetur ; qualis autem sit , hic labor , hoc opus est.

I I I.

Dividuntur morbi in *Acutos & Chronicos* , inter quos ultimos eminet hic Affectus , quorum , teste magno nostro SYDENHAMO , partem mediam occupat. Hic autem videtur quædam difficultas oriri , quoniam hæ affectiones tantum periodicè agunt , & plerumque juxta Acutorum tempus solvuntur paroxysmi : dicimus autem hunc morbum ad Melancholiam pertinere , quæ ab omnibus pro morbo chronico habetur ; & si mihi liceat conjecturam facere , inter morbos melancholicos

licos eundem tenet Affectus hypochondriacus locum, quem & Febris intermittens inter Febres: hinc enim nondum adest istud pertinax & diuturnum delirium, quoniam materies morbifica adhuc non penitus radicata & immobilis existit, ac quoties à naturâ ipsâ, vel ope medicamentorum superatur, toties solvitur paroxysmus, donec tandem, crescente malo, omnino in veram Atram bilem degenerat.

I V.

Si ad frequentiam hujus morbi attendamus, quid toto terrarum orbe communius? quæ civitas, quod oppidulum, quæ familia innumeris vacat exemplis? de affectione igitur adeo notabili & universâ, unde tanta inter viros sagaces dissensio? nimirum, quia mirificum hoc malum inter istos obscurissimos, & maximè difficiles morbos primariam tenet sedem, ubi (ipse dixit) *opinio magis quam ars judicat*: addatur testimonium SYDENHAMI, dicentis hunc affectum perobscuram & molestam Diagnosin habere; *quasi farrago sit quædam* *Φάσμα* *ἀνομήτων* *incomposita atque inordinata, unde*

dè perarduum est hujus morbi historiam describere: quare ex hacce multiformi symptomatum varietate, de morbo adeo complicato, ex tot diversis speciebus composito oriuntur tot sententiæ, quot sunt, capita; ita ut secundum peculiarem aliquam ideam præsentem cuidam phænomeno quadrantem, quam sibi quisquis pinxit, nomina, natura, causæ, sedes &c. huic affectui assignantur.

V.

His itaque præmissis hancce præbeo definitionem, **AFFECTUSHYPOCHONDRIACUS** est quædam melancholia intermittens, orta vel à vitio corpori inhærente, vel etiam ab ipsâ mente initium ducens, corpus bene sanum brevi afficiens. Hic enim affectus ad internum æquè ac ad externum hominem se extendit; & licet hæ partes adeo diversæ existant, tam verò arctâ lege consortii fœderantur ad invicem anima & corpus, ut omnia tam bona quam mala unius in alterum vicissim corrivent; hinc etiam licet anima non propriè sit objectum medicinæ, attamen ut existit corpori conjuncta, cujus *statum determi-*
na-

natum idem animæ status individue comitatur, attingitur à Medicinâ quæ in solum corpus agens, consuetas animæ conditiones restituit.

V I.

Observat noster jam citatus Author, *fæminas multò crebrius hoc morbo corripì quam solent mares; & ratio, ni fallor, manifestè ponatur in istâ eleganti & delicatulâ harum structurâ quæ virili longè debilior ac laxior est: sed licet hæc mollior textura eis à naturâ ipsâ data sit, morbi tamen hinc pendentes sæpius ad peculiarem vivendi methodum pertinent, quoniam (inquit SYDENHAMUS) inter fæminas huic malo obnoxias, istas excipiendas esse, *quæ laboribus assuetæ durè vitam tolerant*: unde concludimus Affectum Hypochondriacum esse ex morbis à nimiâ debilitate & laxitate Fibrarum; & hinc istos viros, quorum structura, & mos vivendi proximè accedat ad istam alterius sexûs, qui nimirum se vitâ sedentariâ & effœminatâ enervant, huic oneri penitus succumbere.*

V II.

VII.

In tali laxiori corporis habitu, symptomata primò observata in vitiosa ventriculi constitutione redundant, ubi à defectu debitæ concoctionis, quodcunque ingestum sit, suam peculiarem indolem sequens, quam plurima producit mala; unde Cl. PITCARNIUS ab hoc comminutionis defectu asserit hunc morbum solummodo oriri. Hoc etiam olim ab ipso HIPPOCRATE notatur [in *Lib. de Rat. vict. in M: acut.*] “melancholicæ affectiones carniū bubularum esu ingravescunt, quod earum natura minimè superari queat, neque *quilibet ventriculus eas concoquere possit*, idem etiam à GALENO observatur [in *Lib. 3. de locis aff.*] “est præterea tertium melancholicæ genus, ubi ortum à *Ventriculo* suscipit, & COEL. AURELIANUS distinguendo inter & hunc alium morbum, dicit, in hac affectione *principaliter stomachus patitur*. Hinc comesturâ jam factâ semper ferè hi miseri homines quam maximè aggravantur, gravedinem ac perturbationem in ventriculo sentiunt, ibi enim vera species fermentationis vel putrefactionis ob-

B

tinet,

tinet, unde flatuum copia excitatur, quæ non solum ventriculum sed etiam vicinas partes distendit, statim ructus acidus, quandoquæ nidorosus comitatur, cardialgia, morsus, fastidium, nausea, vomitus crudus, spasmi, syncope &c. sequuntur; rugitus etiam, murmura & borborygmi in intestinis: unde hic morbus à multis vocatur *Affectio flatuosa*. ex his etiam flatibus excitantur dolores in his partibus, sæpè ad dorsum & lumbos se extendentes.

Quædam ex his symptomatibus oriri vel saltem augeri videntur ab hac cruda materia sphincteres ad lacteorum oscula positos irritante.

V I I I.

Dein quoniam vitium in prima coctione haud in secunda dicta emendatur, per totam viam circulatoriam dira oriuntur phænomena, & hinc à diversis Authoribus singula quidem pars pro hujus morbi sede habetur, sed malè, quoniam plurima habemus exempla ubi dissectis cadaveribus Hypochondriacis, nunc in hoc, nunc autem in alio viscere vitium
ali-

aliquod repertum fuisse; etiam splen ipse qui adeo in his malis ab omnibus ferè accusatur, sæpius in hisce cadaveribus integer, debitæ magnitudinis, & bene coloratus, fuit inventus: aliquandò autem vix ulla pars evadat: & quoniam Affectus hic vim suam tam frequenter in viscera Hypochondriis subjecta exercet, vocatur *morbis hypochondriacus*; dicuntur etiam à multis *Lienosi* qui hoc laborant morbo.

I X.

Hæc autem *Regio hypochondriaca* haud plus ab hoc malo patitur, quam & hæ partes quæ super Diaphragma sunt positæ, ut eleganter conqueritur Comædus,

----- *lien necat, renes dolent,*

Pulmones distrabuntur, cruciatur jecur,

Radices cordis pereunt, hiræ omnes dolent.

Chylus jam male concoctus intrans sanguinem, & statim pulmonem, idem ibi ac antea subit incommodum, ab hujus sc. debili structura: quare hîc nondum comminutus pessima producit symptomata, & fundamentum jacet pro

melancholia inveteratissima. Et quoniam Insultus gravissime nocturno tempore invadunt, ponamus hominem hypochondriacum jam cænatum, usque ad hoc sanguificationis punctum satis placide dormientem; subito nunc & inordinate rumpitur somnus, se jam jam strangulatum esse gravetur, sentitur nempe in thorace maxima constrictio; adsunt respiratio difficilis, summæ anxietates & tam horrendæ, ut aptius equidem *igni expurgatorio*, quam ulli cognito dolori comparentur; sævæ ac violentissimi cordis palpitationes & tremores, ita ut parva res sit quæ spiritum corpori nunc alligatum detinet: durant hæ molestæ & pertinaces vigiliæ spatio plerumque duarum vel trium horarum, cum inquietudine atque perpetuis jactationibus.

Infestant quoque dolores acutissimi, qui modo in una parte circumscribuntur, qui modo in una parte circumscribuntur, modo ad scapulas extenduntur. *vid. River. Cent. 4. obs. 34.* caput verò præcipue afficitur doloribus nempe atrocissimis; adsunt scotomiæ & crebræ vertigines, horrendæ chimericæ ideæ præ oculis volitantes: moleste etiam cruciatur æger

ger tinnitu aurium, quod est symptoma hujus morbi satis notabile, & videtur oriri à quodam vasorum hoc tempore nimis dissonorum pulsu in nervum auditorium.

X.

Ad inferiora etiam percipitur pulsatio vehemens, præsertim circa vasa cæliaca & mesaraica; hinc, pergente morbo, oriuntur obstructions, tumores, inflammationes, ulcera, gangrenæ, scirrhi, &c. in his vasis, in liene, ventriculo, pancreate, omento, mesenterio, hepate, &c. & nunc orta est ista vera sanguinis & humorum malignitas, ubi *mobilia dissipantur, & immobilia unita relinquuntur.* Hic est ille succus melancholicus, vera sc. *Bilis atra* Veterum, & nunc vocatur hic *Affectus Melancholia Hypochondriaca*: de qua unicus Celeberrimus B O E R H A A V E, Præceptor omni reverentia colendus, & Promotor meus exoptatissimus, consulendus est, in *Cap. de Melancholiâ.*

X I.

Et ne ulla totius hominis pars inulta penitus evadat ; hic morbus , ut notat sagax noster SYDENHAMUS non solummodo internas afficit partes , sed etiam & exteriores, *maxillas* , sc. *dentes* , *manus* , *crura* , *tibias* ; unde dolores , tumores , lassitudines , & summæ debilitates ; hinc Affectio hæc vix à Scorbuto distinguitur.

X I I.

His ultimo addatur illa spirituum animalium Ataxia, a præclarissimo dicto Autore pro soli causa horum Affectuum assignata , cujus Ataxiæ ratio in debiliorem spirituum crasin ab eo fundatur , quæ etiam a debilitate structuræ humanæ dependet , *quamobrem* (inquit *fæminas longè plures quam masculos hic morbus aggreditur.*

Ab hac Ataxia spirituum omnia jam recitata symptomata valde graviter exaggerata esse videntur , & plurima de novo excitantur, quoniam Ataxia hæc sæpius ab ipsa mente nascitur.

XIII.

X I I I.

Dixi igitur hunc affectum sæpè vitio corporis, sæpè vitio solius animi, & specierum nimis altè imaginationi impressarum contingere, ut fit in iis qui ex nimia devotione, studio aut amore melancholici evadunt: Animi pathemata gravia & diuturna (dicit Cl. RIVERIUS) ad hunc affectum generandum maximam habent vim; ab his enim oritur summa spirituum animalium Ataxia; hinc phantasia & imaginatio adeo in his hominibus læduntur, unde timores, iræ; zelotypia, suspiciones, & desperatio, solent enim animum despondere, & omnem spem salutis recuperandæ rejiciunt; hinc etiam istud symptoma hîc adeo commune, morborum nempe quibus immunes sunt possessio imaginaria, &

*Quamvis deesset morbus, ipsa opinio
Morbi, malum ingens atque ineluctabile est.*

Adest cogitationum æstus, & fluctuatio molestissima, animi sc. ista incertitudo a Poëta hypochondriaco nitide descripta,

Nil

*Nil audire velim, nil discere, quod levet agrum:
Fidis offendar medicis, irascar amicis,
Cur me funesto properent arcere veturno.
Quæ nocuere sequar, fugiam quæ profore cre-
dam:*

Romæ Tibur amem, ventosus, Tibure Romam.

Est quædam levitas & inconstantia quæ semper ægri comitatur actiones, hæ enim omnes videntur a subitario quodam animi impetu fluere. Obnoxii etiam sunt flectui & cachinno ex nulla data ansa, ut & innumeris chimeris fatis ridiculosis.

Hinc denique videtur pendere istud SYDENHAMI signum pathognomicum hujus morbi, urinam sc. limpidam quam reddunt hi homines ante paroxysmum; quoniam observatur extemplò & magnâ copiâ effluere quando animus ulla molesta ac tristi cogitatione agitatur.

X I V.

Hæc, ni fallor, sunt præcipua phænomena huic Affectui familiaria, quæ si non debito ordine enumerata, tamen plus minusve illos

illos miserrimos homines invadunt, ad quorum ærumnosam experientiam provoco.

Plenam pro hisce rationem reddere, fateor meæ non esse facultatis; fallacia omnia ex Arte hodierna penitus delentur, quare nec agnoscamus splenem esse hujus morbi fomitem, nec, si esset, ex hoc quasi ex furno exhalare vapores totum hominem obnubilantes; nec oriri hos Affectus à fermento, nescio quali, in hocce viscere deposito, unde inflamman- tur spiritus animales, & instar pulveris pyrii, passim per univèrsum corpus displodun- tur: nec produci posse à verâ fermentatio- ne, vel putrefactione massæ sanguinæ; nec ab ullâ aëris in sanguine rarefactione, quo- niam nec Acidum nec Alkali sanguine viven- tis inesse potest, nec Aer ibi ut talis agere queat, quin brevi tempore tota fabrica humana di- rueretur. Hic igitur desisto, & verbum tan- tummodo de Prognosi & Curatione addam.

X V.

Diuturnus quidem Affectus est, minime ta- men lethalis Hipp. L. de Affect. §. 5.

Urina aquosa & limpida mala, & ubi talis
C mi-

mictatur & largâ quantitate, statim aderit violentus paroxysmus. *Urina crassior melior est. Alvum laxam habere, bonum: adstrictam verò habere, malum.*

Asymptomatibus ex indigestis, coctione levantur, aut alvi excretionem, vel multis flatibus excretis, vel vomitu, vel denique ructibus editis.

Vertigo, & diuturnus capitis dolor in epilepsiam, vel cecitatem, vel apoplexiam degenerat.

Ex quibus patet hunc Affectum, licet rarò ex se lethalem, tamen sæpè toto vitæ decursu perseverare, & sæpius in alios periculosos desinere morbos.

XVI.

Curatione itaque indiget hic morbus, gravis enim est, & diuturnus, nisi confestim curatio adhibita, quare venienti occurrere morbo.

Imperandum ut cibus boni succi, & coctu facilibus vescantur; vitando omnia crassa, falsa, acria, flatulentia &c.

In somno, & vigiliâ, servanda mediocritas.

Exercitationes sunt valde utiles, hisce enim

gra-

gradatim augentur motus solidorum & fluidorum; secundum id Comici,

——— *Ambula, id lieni optimum est.*

Satis antiquus fuit usus purgantium in hoc morbo, ut patet ex historiâ *Melampi* qui ope *Hellebori* sanavit olim filias Regis *Præti*, qui ita hystericae perfecte fuere, ut se in vaccas conversas fuisse putaverunt. vid. *Le Clerc. Hist. de la Med. Cap. 2. & 9.*

Et licet hæc fortiora purgantia hodiernam vix intrant praxin, ab optimis tamen Medicis cathartica mitiora in hoc morbo commendantur: optima videtur methodus illa à Clar. Professore *BOERHAAVE* indicata, utendi sc. sale *Tachenii*: sumantur v. g. hujus salis dr. j. in Aquæ unc. viij. dilutæ, jejuno stomacho cum deambulatione leni in aëre frigidiusculo, sumpta vesperi præcepenti pilula ex *Aloës* lotæ gr. iij.

Ubi mens præcipuè afficitur, *animus avertere debet ab objecto consueto*, omnes curæ, & tristitiæ fugiendæ sunt, animus potius liberalibus oblectamentis recreandus est: *Musicos* sanè consentus tristitiam animo expellere:

vetustissimis pulchre perspectum fuit; memorabilius quid afferam, quam quod sacer, & antiquissimus, Autor nobis tam diserte narrat, videatur omnino [Reg. l. i. c. 16.] Quando spiritus malus exagitabat Regem Israëliticum, ex consilio, missum est pro *Davide* , & dicitur “quandocunque spiritus malus arripiebat *Saul* , *David* tollebat citharam, & percutiebat manu suâ, & refocillabatur *Saul* , & levius habebat, recedebat enim ab eo spiritus malus.

F I N I S.

